

Jeg beklager, at dette har været muligt for Landstinget, ikke mindst af den Grund, at Loven derved efter min Opfattelse forringes og sikkert ikke vil faa den Anvendelse i en hel Række Kommuner, som den ellers vilde have faaet. Det er sikkert nok, at der findes rundt omkring i Landet en hel Del Landkommuner, hvor Velstanden er saa almindelig, at der der kun er faa Mennesker, som kan siges at være fattige. Men det er lige saa sikkert, at der findes en Mængde Kommuner, hvor Dyrtiden har virket saaledes, at almindelige Foranstaltninger vil være i høj Grad paakrævede, og ved det Lovforslag, som blev vedtaget her i Folketinget, var der netop rettet en Opfordring til saadanne Kommuners Kommunalbestyrelse om at træffe almindelige Foranstaltninger for at undgaa den Skelsætning, som utvivlsomt ellers vil finde Sted, naar Foranstaltningerne træffes efter § 1, og efter Folketingets Affattelse havde Kommunerne den fulde Frihed til at vælge mellem Anvendelsen af § 1 og § 2. Der var ikke lagt nogen som helst Tvang paa Kommunerne. Skønnet var fremdeles Kommunalbestyrelsernes, og det er mig ufatteligt, at de Partier, der har modsat sig Folketingets Affattelse, fremdeles har villet opretholde deres Modstand derimod.

Vi har heller ikke kunnet oppaa Landstingets Tilslutning til Bestemmelserne i § 4, som Folketinget havde indsat. Jeg tillægger Bestemmelserne i § 4 mindre Betydning i Forhold til de to andre Bestemmelser, ogsaa af den Grund, at de Udgifter, der skulde afholdes efter § 4, skulde afholdes efter Reglerne i § 1, at det kun blev den ubemidlede Del af Befolkningen, der kom i Betragtning, altsaa at man her efter Paragraffens Affattelse var tvunget til at sætte et beklageligt Skel mellem Børnene. Men vi var paa det rene med, at skulde man overhovedet opnaa noget paa det Omraade, maatte man bøje sig for den Kendsgerning, der allerede tidligere ved forskellige Lejligheder klart var kommet til Orde, at Venstre ikke paa nogen Maade vilde gaa med til at udvide Rammerne for Dyrtidsforanstaltningerne efter § 2. Det har ogsaa vist sig, at det var ugørligt, og vi har maattet opgive dette, ogsaa efter, at Sagen fra vor Side var ordnet saaledes, at Kommunerne havde den fulde Frihed til at vælge enten det ene eller det andet.

Landstingets Flertal har derimod bøjet sig for Folketingets Affattelse med Hensyn til Beløbets Størrelse, idet Forhøjelsen nu

gaar op til de 27 Kr., som det var foreslaaet af Folketinget. Dette er en Realitet, idet der derved stilles et noget større Beløb til Raadighed for Kommunerne. Selvfølgelig beror det paa et Skøn, om Beløbet 24 Kr. eller 27 Kr. er det rigtige. I mange Kommuner vilde Beløbet 24 Kr. sikkert være tilstrækkeligt. I andre Kommuner vil man lige saa sikkert have Brug for Anvendelsen af de 27 Kr., og det maa saaledes siges at være en væsentlig Forbedring af Lovforslaget, at man dog har kunnet bevare de 27 Kr. og ikke har maattet reducere Beløbet til de 24 Kr., som det var vedtaget i Landstinget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Udvalgsflertallets Indstilling og maa anbefale det høje Ting at stemme derfor og stemme imod den Indstilling, som er gjort af Fællesudvalgets Mindretal. Den gældende Dyrtidslov forbedres ved, at man vedtager Lovforslaget i den Affattelse, Fællesudvalgets Flertal foreslaar. Det Beløb, der stilles til Kommunerne Raadighed bliver større, og Skattereglerne bliver bedre end efter den gældende Dyrtidslov. Men Lovens Hovedfejl forandres efter min og mit Partis Opfattelse ikke. Det beror fremdeles helt og fuldt ud paa Kommunalbestyrelsernes Skøn, om der skal træffes Dyrtidsforanstaltninger, og det beror paa Kommunalbestyrelsernes Skøn, i hvilket Omfang disse Foranstaltninger skal træffes, og jeg tror, Erfaringerne har vist os, at Kommunalbestyrelserne i mange Tilfælde ikke har skønnet rigtigt. Det er langt fra saaledes, at der overalt i Kommunerne er Tilfredshed med de Foranstaltninger, Kommunalbestyrelserne har truffet. Ved dette Forhold rører Lovforslaget ikke, Hovedfejlene bliver bestaaende.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for Fællesudvalgets Flertals Indstilling.

Ellinger: I Modsætning til det ærede Medlem, der nylig talte, tillader jeg mig at anbefale at stemme for Indstillingen fra Fællesudvalgets Mindretal. De Forandringer, som vil foregaa ved Loven efter Flertallets Ændringsforslag, finder vi ikke motiverede. Der foreligger ikke Spor af Motiver til, at nu skal det i Loven nærmere betegnede Beløb sættes op fra 24 til 27 Kr., og vi agter ikke at være med i denne Jagen efter at vinde sig Venner ved det urette Mammon. Man er efterhaanden kommet ind paa — Forholdene har til Dels tvunget Menneskene dertil — at regne med store Summer; private